

ACTE ACADÈMIC. DIADA NACIONAL DE CATALUNYA
Dimarts, 11 de setembre de 2012
Pati de la Casa de Convalescència (c. del Carme, 47 de Barcelona)
Institut d'Estudis Catalans

Intervenció del president de l'Institut d'Estudis Catalans, Salvador Giner

Bon dia a tothom.

Benvinguts a la seu de l'Institut d'Estudis Catalans en l'ocasió de la Diada Nacional de Catalunya. Com cada any, l'Institut, l'acadèmia nacional de les ciències i les humanitats, ha encetat les celebracions de la Diada amb una ofrena floral en homenatge i record als herois i a les víctimes del 1714.

És la primera vegada que l'IEC obre les portes de la seva seu a la ciutadania un onze de setembre. Volem que

aquest fet esdevingui una tradició i que ho puguem fer, com enguany, amb la col·laboració de la Institució de les Lletres Catalanes, al director de la qual, el senyor Oriol Izquierdo, vull donar públicament les gràcies.

Participem en aquestes efemèrides amb el capteniment d'afirmació nacional que, si bé és conscient de quin és el nostre passat, i d'on venim com a poble, ho és alhora del que és el més crucial per a nosaltres, catalans: el present i l'esdevenidor. La mena d'esdevenidor que volem lúcidament bastir.

L'Institut és una acadèmia centenària, fundada l'any 1907 per Enric Prat de la Riba i per un estol de científics, pensadors i escriptors que compregueren la necessitat que tot país té de posseir unes institucions econòmiques, polítiques, culturals i científiques fonamentals. Són necessàries en tot país enter i sobirà: un parlament, uns

tribunals propis de justícia, un ensenyament a l'abast de tothom i, pel que fa a la recerca científica i l'alta cultura, una xarxa universitària, uns laboratoris científics i centres de recerca, i també, una institució acadèmica com l'Institut. Membre des del 1922 de la Unió Acadèmica Internacional, l'Institut d'Estudis Catalans és el fòrum que aplega savis, el lloc on troben aixopluc els debats científics i la presentació de les troballes i les innovacions de la recerca. En estreta col·laboració amb les universitats del territori que pertany a la cultura i a la llengua catalanes i de les universitats del món, l'Institut promou el coneixement, facilita i fomenta la circulació de la innovació científica en tots els camps —la història, l'arqueologia, la biologia, les ciències econòmiques i socials— i vetlla per la nostra llengua al més alt nivell. Màxima autoritat, internacionalment reconeguda com a tal, pel que fa a la llengua catalana, l'Institut en pren una cura constant, i també de les normes que la regeixen. En

l'acte que el Govern i el Parlament han celebrat al parc de la Ciutadella, d'on acabo d'arribar, la llengua catalana n'ha estat el fil conductor; s'hi han destacat personalitats entre les quals vull esmentar mossèn Antoni M. Alcover, el primer president de la nostra Secció Filològica, i J. V. Foix, el reconegut poeta membre, també, de l'Institut.

Durant la seva existència, l'Institut ha viscut les vicissituds de la història del país amb una total i absoluta intensitat; fins en els detalls més menuts, la història de l'Institut i la de Catalunya són indestriables. L'endemà mateix d'haver estat fundat es féu molt difícil imaginar una Catalunya sense l'Institut, sense Enric Prat de la Riba, sense Josep Puig i Cadafalch, sense Pompeu Fabra. En les dues ocasions en què els enemics externs de la nostra nació l'aboliren, el prohibiren, l'Institut subsistí en la clandestinitat i s'incorporà a la lluita per la democràcia i la sobirania de Catalunya.

L'Institut d'Estudis Catalans ha participat des de fa anys en les celebracions públiques de la Diada. I avui, també, l'Institut acudirà a la manifestació que aquest vespre omplirà els carrers de Barcelona per a demanar el que amb justícia i amb raó reclama el poble català. L'Institut prepara conjuntament amb altres institucions una jornada d'estudi del que significà la desfeta del 1714, que tindrà lloc en aquesta seu durant l'any del tricentenari dels fets.

A més, enguany, hem volgut obrir les portes a tothom que ens ha volgut acompanyar en l'acte que els acadèmics, els treballadors i els socis de les Societats Filials de l'Institut fem per celebrar la Diada i afirmar, una vegada més, el que som i el que fem al servei del poble català, de la seva cultura i de la seva ciència. És per això que hem convidat la ciutadania a participar-hi.

L'Institut és l'acadèmia internacionalment reconeguda que he esmentat suara. La natura del nostre país, la condició de la seva cultura i la de la seva llengua, confereixen a aquesta acadèmia una extrema singularitat. És una institució civil única, fonamental, vinculada a la ciutadania, al poble català. Això ens honora i això ens obliga. Com sempre, però, complim i complirem.

Per tal de demostrar-ho i celebrar avui, en aquest meravellós pati de la Casa de Convalescència, la Diada Nacional, la Presidència de l'Institut d'Estudis Catalans ha demanat a un dels seus membres, el professor Salvador Cardús, que pronuncii l'oració patriòtica d'enguany.

El professor Cardús prendrà la paraula després d'escoltar la peça musical del s. XVI «La guerra», de Mateu Fletxa el Vell.

La vicepresidenta de l'Institut d'Estudis Catalans i directora de la Càtedra Anglada, Mariàngela Vilallonga, ens llegirà un poema de l'estimada M. Àngels Anglada, que fou membre de la nostra institució. A continuació, el poeta Enric Casasses recitarà un poema del sempre enyorat Enric Casassas i Simó, que fou president de l'Institut des de l'any 1982 al 1987, un de Jacint Verdaguer i un d'Àngel Guimerà.

Els intèrprets de la companyia de música i dansa, XURIACH, ens acompanyaran durant tot l'acte.

Desitjo que sigui del vostre grat.